

Vergaderjaar 2020–2021

22 112

Nieuwe Commissievoorstellen en initiatieven van de lidstaten van de Europese Unie

Nr. 3060

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 12 maart 2021

Ingevolge de afspraak met uw Kamer over de voorhangprocedure bij groenboeken en witboeken, doe ik Uw Kamer hierbij toekomen de kabinetsappreciatie bij het groenboek over de vergrijzing, dat de Europese Commissie op 27 januari 2021 heeft uitgebracht.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
W. Koolmees

Kabinetsappreciatie groenboek vergrijzing

Inleiding

Op 27 januari 2021 bracht de Europese Commissie (hierna: Commissie) een groenboek uit over de gevolgen van de vergrijzing, met als centraal thema daarbij het belang van intergenerationele solidariteit en verantwoordelijkheid bij het vinden van antwoorden op de uitdagingen waarvoor de vergrijzing de EU en haar lidstaten gaat stellen. Dit groenboek is een vervolg op het in 2020 uitgebrachte verslag van de Commissie over de gevolgen van demografische veranderingen (COM (2020) 241). Naar aanleiding van dit verslag heeft het kabinet met het Nederlandse parlement reeds een aantal algemene observaties gedeeld, onder meer over de Europese component van het vergrijzingsvraagstuk.

Het kabinet hecht er aan om in het kader van de consultatie van dit groenboek – naast de beantwoording van de concrete vragen in het groenboek – ook een schets te geven van de algemene uitgangspunten van Nederland bij het beleid rond de vergrijzing. De laatste jaren is ook in Nederland de discussie rond vergrijzing in een stroomversnelling geraakt. Het Nederlands Interdisciplinair Demografisch Instituut (NIDI) en het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) voeren in opdracht van het kabinet de «Verkenning bevolking 2050»¹ uit, waarin in beeld gebracht wordt wat de gevolgen zijn van veranderingen in de omvang en in de samenstelling van de Nederlandse bevolking voor het samenleven in Nederland. In de bevolkingsprognoses is (arbeids)migratie een belangrijke factor voor de toekomstige bevolkingsontwikkeling van Nederland. In december 2020 heeft de Nederlandse Wetenschappelijke Raad voor het regeringsbeleid (WRR) een rapport uitgebracht (Samenleven in verscheidenheid²) over de maatschappelijke kansen en knelpunten die migratie naar Nederland met zich meebrengt. De WRR-rapportage bevat aanbevelingen voor beleid om migratie gelet op de toegenomen verscheidenheid en mobiliteit zo in te richten dat integratie en samenleven wordt gefaciliteerd.

Bovengenoemde rapportages betreffen de verwachtingen voor Nederland. Uit het groenboek blijkt dat vergrijzing in grote delen van de wereld een dominante trend zal zijn, en dat zowel de EU als haar individuele lidstaten zich hierop zullen moeten voorbereiden. Vergrijzing is een gedeelde uitdaging voor alle EU-lidstaten, en de maatregelen die in dat kader genomen worden kunnen door de werking van de interne markt, en het vrij verkeer van personen, ook grensoverschrijdende effecten hebben.

Het kapitaal van Europa is vooral gelegen in zijn burgers. Het is noodzakelijk dat gebruik wordt gemaakt van de talenten van Europese burgers. Een relatief krimpende beroepsbevolking betekent dat de Europeanen van de toekomst beter (en gericht) opgeleid en flexibeler moeten zijn om het welvaartsniveau te garanderen. Europa kan het zich niet langer permitteren dat – zoals in sommige lidstaten thans nog het geval is – grote groepen burgers aan de kant blijven staan. Dat vereist van de lidstaten hervormingen en investeringen in opleiding, participatie, integratie en gelijke kansen. Daarnaast zijn gerichte inspanningen nodig om de gezondheid van burgers te verbeteren, zoals meer aandacht voor sporten en beweging, betere arbeidsomstandigheden en een gezondere levensstijl in het algemeen. Duidelijk is dat in de lidstaten nog ruimte is om beter gebruik te maken van het onbenutte arbeidspotentieel van jongeren,

¹ Zie <https://publ.nidi.nl/output/2020/nidi-cbs-2020-bevolking-2050-in-beeld.pdf>

² Zie <https://www.wrr.nl/publicaties/rapporten/2020/12/14/samenleven-in-verscheidenheid>

ouderen, vrouwen en minderheidsgroepen. Ook de gerichte inzet van werknemers vanuit buiten de EU voor specifieke sectoren (zoals thans met kennismigranten) kan bijdragen aan het opvangen van knelpunten.

Overheden, bedrijfsleven, sociale partners en burgers zullen moeten samenwerken om de uitdagingen van vergrijzing het hoofd te bieden. Gezien het primaat van de lidstaten op het gebied van sociaal beleid en zorg, ligt hier vooral een opdracht aan de lidstaten zelf. Op andere beleidsterreinen ligt een meer Europese benadering voor de hand. Zo kan een effectief migratiebeleid in den brede niet zonder samenwerking in EU-verband. De Europese inzet zal daarnaast ook op internationaal niveau (met herkomstlanden) moeten worden ondersteund opdat een complementair en toekomstbestendig migratiebeleid tot stand kan komen. Aan de hand van de uitgangspunten van subsidiariteit en proportionaliteit zal in EU-verband steeds weer bezien moeten worden op welk bestuurlijk niveau (van lokaal tot Europees) de diverse uitdagingen moeten worden opgenomen.

Uitgangspunten van het groenboek

In het groenboek worden een aantal belangrijke ontwikkelingen in het kader van de uitdagingen rondom demografische ontwikkelingen uitgelicht. De sterk gestegen levensverwachting in Europa is een grote verworvenheid. Deze trend heeft echter ook een aanzienlijke impact op het dagelijkse leven van mensen en op onze samenlevingen. Het groenboek constateert dat de lidstaten de gevolgen van de vergrijzing aanpakken door de onderwijs- en vaardigheidssystemen te verbeteren, een langer en voller arbeidsleven te promoten en hervormingen van sociale beschermings- en pensioenstelsels te bevorderen. Het kabinet onderschrijft deze analyse, maar is van mening dat dit niet beperkt is tot deze beleidsterreinen. Ook moeten deze ontwikkelingen in de bredere context worden geplaatst van de dubbele groene en digitale transitie, nieuwe werkvormen en de dreiging van pandemieën. Daarbij wordt onderschreven dat aangehaakt wordt bij de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de VN en de Europese pijler van sociale rechten.

Het kabinet onderschrijft tevens dat bij de benadering van de problematiek gekozen wordt voor een levenscyclusbenadering. Voor de jongste generaties is nu al voorzienbaar dat zijn in een anders samengestelde samenleving zullen opgroeien, werken, en oud worden. Overigens hoeft het feit dat een samenleving vergrijst niet te betekenen dat de bevolking ook krimpt. Zo geldt voor Nederland dat door economische ontwikkelingen en de daarmee gepaard gaande arbeidsmigratie het CBS in zijn prognoses voor de komende decennia rekening houdt met een bevolkingsgroei van rond de 2 miljoen mensen³. Een belangrijke uitdaging is dan ook om ruimte te vinden voor de huisvesting van al die mensen. Met name de huidige jongere generaties zullen daar mee te maken krijgen. Wellicht dat ook andere lidstaten in een dergelijke situatie verkeren, al zullen – zoals het groenboek ook aangeeft – regionaal de verschillen groot zijn.

De toekomstige ontwikkelingen zijn met veel onzekerheden omgeven. Hoe de belangrijke thema's van deze tijd (klimaat, techniek, migratie) zich zullen ontwikkelen is onzeker. Wel kunnen we onderwijs, arbeid, sociale

³ Nederland heeft thans 17,5 mln. inwoners. Volgens de meest recente CBS-bevolkingsprognose, wordt de grens van 18 miljoen inwoners in 2026 gepasseerd. In 2038 zal de grens van 19 miljoen worden gepasseerd; in 2063 telt Nederland naar verwachting 20 miljoen inwoners. Zie <https://www.cbs.nl/nl-nl/longread/statistische-trends/2020/bevolkingsprognose-2020-2070-2-belangrijkste-uitkomsten>.

zekerheid en zorg zodanig inrichten dat op een flexibele manier ingespeeld kan worden op die ontwikkelingen. Als het gaat om vergrijzing, zijn het niet alleen (aanstaande) ouderen, maar ook de jongeren die met het oog op de toekomst daarop zullen moeten worden voorbereid. Met name jongeren zullen veel langer met de gevolgen van vergrijzing te maken krijgen en zullen bij het beleid ter zake dan ook goed betrokken moeten worden.

2. De grondslag leggen

In het groenboek wordt geconstateerd dat wat mensen leren in de vroege kindertijd tot jongvolwassenheid in hoge mate bepalend is voor hun perspectieven, gezondheid en welzijn in de toekomst. Twee beleidsconcepten staan daarbij centraal: gezond en actief ouder worden, en een leven lang ontwikkelen (LLO). Beide benaderingen werken het best als ze op jonge leeftijd beginnen, omdat ze relevant zijn voor de hele levenscyclus. Een hoog opleidingsniveau en een goede gezondheid versterken elkaar daarbij.

Nederland zet reeds sterk in op beleid om een gezonde levensstijl te bevorderen, teneinde vermijdbare aandoeningen en sterfte te voorkomen. Vitaliteit van ouderen is belangrijk voor de kwaliteit van leven, het voorkomen of verminderen van kwetsbaarheid, en het verminderen van de zorglasten. Afhankelijk van de mate van vitaliteit kan achteruitgang worden voorkomen, uitgesteld, of verminderd. In lijn met het groenboek is het kabinet van oordeel dat gezond en actief ouder worden een persoonlijke keuze en verantwoordelijkheid is, maar dat overheidsbeleid daarbij wel een belangrijke ondersteunende rol kan spelen. Het Nederlandse beleid richt zich onder meer op het bevorderen van een gezonder en actiever leven door gezonde keuzes te vergemakkelijken; het bieden van kwalitatieve, betaalbare en toegankelijke zorg voor diverse doelgroepen; het voorkomen en behandelen van aandoeningen en ziekten; en het toekomstbestendig maken van de zorg.

Maatschappelijke participatie speelt ook een belangrijke rol bij gezond en actief ouder worden. Specifiek voor mensen met dementie zet Nederland in op hun betrokkenheid bij de samenleving door ontmoetingsmogelijkheden en zinvolle activiteiten. Hierbij is ook aandacht voor intergeneratieve activiteiten.

Het beleid in Nederland is gericht op een goede aansluiting van het beroepsonderwijs op de (regionale) arbeidsmarkt en samenleving, met aandacht voor een flexibeler onderwijsaanbod en de grote transities (energie, klimaat, digitalisering). Het kabinet onderschrijft het toenemende belang van een leven lang ontwikkelen (LLO), om de beroepsbevolking duurzaam inzetbaar te houden op een dynamische arbeidsmarkt en hen voor te bereiden op de transities (energie, klimaat, digitalisering), die nieuwe eisen stellen aan kennis en vaardigheden. LLO is dus vooral van toepassing op de ontwikkeling van werkenden in hun beroepsleven. Het groenboek wijst echter terecht op het verdergaande belang van een LLO en het stimuleren van ouderen om een actieve rol in de samenleving te spelen en gezonder oud te worden.

De gevolgen van de coronacrisis maken de urgentie van tijdige investeringen in (om)scholing, informeel leren en duurzame inzetbaarheid des te groter. Voortdurend investeren in ontwikkeling en (informele) scholing is van groot belang om ontwikkelingen in het werk te kunnen bijbenen en werkloosheid door veroudering van vaardigheden te voorkomen. Het kabinet hecht daarbij veel waarde aan eigen regie, zodat mensen zoveel mogelijk eigen keuzes kunnen maken.

Daarvoor is van belang dat zij financiële mogelijkheden hebben en zo nodig ondersteuning krijgen. Ook is een flexibel aanbod nodig van zowel formele, als informele vormen van scholing voor volwassenen.

Het kabinet onderschrijft het belang van een vroeg begin met LLO, en herkent hierbij dat kwetsbare groepen op de arbeidsmarkt, zoals praktisch geschoolden, hierin meer uitdagingen ondervinden. Ook in Nederland zijn wij ons bewust van een «lagevaardighedenvalkuil» waarbij mensen met meer vaardigheden vaker deelnemen aan leeractiviteiten, terwijl mensen met lagere (basis)vaardigheden dat minder doen.

Het kabinet heeft de nieuwe Europese Vaardighedenagenda, gepubliceerd in juli 2020, verwelkomd⁴ en onderschrijft het belang van de nadruk in de agenda op de groene en digitale transitie. De vernieuwde agenda sluit sterk aan op het huidige Nederlandse beleid gericht op een leven lang ontwikkelen in een constant veranderende arbeidsmarkt. Met betrekking tot de territoriale aspecten van de toegang tot onderwijs (bereikbaarheid) kan opgemerkt worden dat dit probleem zich in Nederland ook voordoet, maar gezien de hoge bevolkingsdichtheid van Nederland is dit in Europees perspectief beperkt van karakter.

Vragen uit het groenboek ten aanzien van dit deelonderwerp

1. Hoe kan beleid inzake gezond en actief ouder worden vanaf jonge leeftijd en gedurende het hele leven voor iedereen worden bevorderd? Hoe kunnen kinderen en jongeren beter worden voorbereid op hun hogere levensverwachting? Welke steun kan de EU de lidstaten bieden?

Het Nederlandse beleid is gericht op het bevorderen van een goede gezondheid voor jong en oud.

Met het actieprogramma *Kansrijke Start*, het bieden van kwalitatieve neonatale en prenatale zorg, het Rijksvaccinatieprogramma en het stimuleren van gezonde voeding en sporten op scholen wordt ingezet op een gezonde start en het voorkomen van fysieke en mentale problemen op latere leeftijd. Maatregelen uit het *Nationaal Preventieakkoord* en *Nationaal Sportakkoord* dragen gedurende de levensloop van burgers onder meer bij aan het stimuleren en beschikbaar stellen van de gezonde voedselkeuze en voldoende beweging. Daarnaast zet Nederland in op doelmatige, kwalitatieve en toegankelijke bevolkingsonderzoeken ter voorkoming en vroegtijdige opsporing van levensbedreigende ziekten, zoals borstkanker, baarmoederhalskanker en darmkanker. Er is ook beleid opgesteld voor het voorkomen en behandelen van niet-overdraagbare ziekten zoals diabetes, hart- en vaatziekten, depressie, diverse chronische aandoeningen, de bestrijding van infectieziekten, en het voorkomen van antimicrobiële resistentie. Tevens wordt gefocust op kwalitatieve en toegankelijke zorg voor diverse doelgroepen, zoals de LHBTI-gemeenschap, jongeren, ouderen, mensen met een beperking, en mensen die een beroep moeten doen op psychogeriatrische zorg. Ook is er aandacht voor het toekomstbestendig maken van de zorg met onder meer het voorkomen van (duurdere) zorg, het verplaatsen van zorg (dichterbij mensen thuis) en het vervangen van zorg (door andere zorg, zoals e-health). Uitwisseling van kennis en goede voorbeelden tussen EU-lidstaten kan nationaal beleid inspireren.

⁴ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2020/09/04/europese-vaardighedenagenda>

Ook binnen de huidige onderwijs praktijk is er ruime aandacht voor gezondheid en een actieve levensstijl. In het primair en voortgezet onderwijs is bewegingsonderwijs wettelijk verankerd, met als doel om motorische vaardigheden aan te leren waardoor kinderen de basis hebben om hun leven lang te kunnen bewegen. In de actualisatie van het curriculum wordt de maatschappelijke opdracht richting scholen verduidelijkt. Met het programma Gezonde School kunnen scholen in het primair onderwijs, voortgezet onderwijs en mbo extra inzetten op verschillende gezondheidsthema's, waaronder Bewegen en Sport, Roken en Alcohol, Voeding, Welbevinden en Sociale veiligheid.

2. Wat zijn in een mensenleven achtereenvolgens de belangrijkste belemmeringen voor een leven lang leren? In welk stadium van het leven zou het aanpakken van deze belemmeringen het meeste resultaat opleveren? Welke aanpak zou daartoe specifiek in landelijke en afgelegen gebieden moeten worden gekozen?

In november 2020 heeft het Nederlandse kabinet een kamerbrief Routekaart Leren en Ontwikkelen naar het parlement gestuurd. Deze brief zet uiteen hoe het kabinet uitdagingen omtrent LLO aanpakt met verschillende maatregelen. Er worden vier breed onderschreven uitdagingen benoemd. Een eerste uitdaging is om de deelname aan leren en ontwikkelen te bevorderen bij groepen die hier nu minder deelnemen en vaak een kwetsbare positie op de arbeidsmarkt hebben. Binnen die pijler is er veel aandacht voor het stimuleren van eigen regie, door mensen budget te geven voor scholing en ondersteuning mogelijk te maken. Een tweede uitdaging is de noodzaak tot het versterken van het leren en ontwikkelen op het werk, omdat voor veel werkenden (zeker voor lager opgeleiden) informeel leren belangrijker is dan formeel leren. In deze pijler gaat het ook om het stimuleren van de leercultuur in bedrijven en het bevorderen van lerende organisaties. Extra aandacht is nodig voor organisaties in het midden- en kleinbedrijf. Een derde uitdaging is de beschikbaarheid van een meer flexibel aanbod voor volwassen deelnemers, zodat ze bij- of omscholen kunnen combineren met werk en andere taken thuis. De vierde uitdaging is het stimuleren van de leercultuur zowel bij individuen als bij bedrijven. Deze pijler speelt een rol in de drie eerder genoemde uitdagingen. Het kabinet gaat deze uitdagingen met verschillende maatregelen aan. Het beleid rondom leven lang ontwikkelen richt zich op deze vier met elkaar samenhangende pijlers.

3. Het beroepsleven ten volle benutten

In het groenboek wordt geconstateerd dat de bevolking in de beroepsgeschiedte leeftijd in de EU ook nu al aan het krimpen is. Een hoge arbeidsmarktparticipatie en een langer beroepsleven kunnen het probleem van een vergrijzende samenleving met een krimpende bevolking in de beroepsgeschiedte leeftijd verlichten.

Ook in Nederland is een vergelijkbaar proces gaande, en de noodzaak wordt onderschreven om beleidsmaatregelen te treffen die bevorderen dat meer mensen de arbeidsmarkt betreden, langer aan het werk blijven en de productiviteit wordt vergroot.

Nederland kent reeds een hoge arbeidsmarktparticipatie, maar tegelijkertijd bestaat nog ruimte tot verbetering. Nederland kent zeer veel deeltijdarbeid, en een bredere inzet van (met name) vrouwen op de arbeidsmarkt is ook vanuit vergrijzingsoogpunt gewenst. Met de Commissie is Nederland van mening dat maatregelen om de gelijke participatie van vrouwen en mannen aan zowel betaald als onbetaald werk te bevorderen, de arbeidsparticipatie van vrouwen kan helpen te

verhogen. Recentelijk heeft Nederland dan ook een aantal maatregelen getroffen die het gemakkelijker maken om zorg en werk te combineren. Het kabinet heeft betaald geboorteverlof voor partners ingevoerd en heeft een wetsvoorstel ingediend voor betaald ouderschapsverlof. Ook is de kinderopvangtoeslag verhoogd waardoor het voor veel gezinnen goedkoper is geworden om gebruik te maken van kinderopvang. Daarnaast heeft het kabinet (meer uren) werken fiscaal aantrekkelijker gemaakt.

Een andere manier om de arbeidsmarktparticipatie te verhogen is het vergroten van de inzet van personen met een migratieachtergrond. Daarbij gaat het zowel om het verbeteren van de positie van migranten die al langer in Nederland verblijven, als van recent gearriveerde personen (zoals statushouders). Maatregelen die ervoor zorgen dat mensen met een buitenlandse herkomst zich volledig kunnen ontplooiën, komen iedereen ten goede. Dit kan langs twee wegen worden bereikt. Het beter laten aansluiten van de kwalificaties en vaardigheden van de betrokken personen op de vraag op de arbeidsmarkt, en via het verbeteren van hun opleidingsniveau, dan wel het op niveau brengen van reeds bestaande kwalificaties en vaardigheden. Maar ook het tegengaan van discriminatie op de arbeidsmarkt is een belangrijk aspect van dit beleid. Een beleid waarbij deze beide elementen wordt gecombineerd kan een bijdrage leveren aan het opvangen van de uitdagingen waar de vergrijzing ons voor stelt.

Het groenboek geeft aan dat ook legale migratie kan helpen om tekorten aan vaardigheden in te vullen en zo tegemoet te komen aan de behoeften van de arbeidsmarkt. In algemene zin kan Nederland deze stelling onderschrijven, waarbij wel het voorbehoud past dat migratie van buiten Europa geen structurele oplossing kan bieden voor vergrijzingsproblemen: migranten zelf worden immers ook ouder. Wel kan de gerichte inzet van werknemers van buiten de EU voor bepaalde sectoren en beroepen (zoals thans in Nederland gebeurt met kennismigranten) bijdragen aan het opvangen van specifieke knelpunten, waarbij de maatschappelijke kosten (sociaal en economisch) die migratie met zich meebrengt ook in ogenschouw moeten worden genomen.

Het groenboek wijst in dit verband op enkele initiatieven van de Commissie, zoals het in september 2020 gepubliceerde nieuwe asiel en migratie pakket, het in november 2020 voorgestelde nieuwe actieplan voor integratie en inclusie 2020–2027 en de openbare raadpleging over de toekomst van legale migratie in de EU. Het kabinet is voornemens op deze initiatieven separaat in te gaan.

In het groenboek wordt aangegeven dat de arbeidsparticipatie van oudere werknemers in de EU nog relatief laag is. Dit probleem doet zich in Nederland in mindere mate voor. Ook in Nederland is de positie van oudere werklozen op de arbeidsmarkt minder sterk, maar de arbeidsparticipatie van ouderen is het laatste decennium sterk gestegen. Lag de reële uittredeleeftijd in Nederland 10 jaar geleden nog op 61 jaar, op dit moment is deze gestegen tot 65 jaar. De Nederlandse ervaring op dit punt is dat de combinatie van financiële en fiscale prikkels hier wel degelijk effect kan sorteren.

Als het gaat om het benutten van de mogelijkheden van het beroepsleven benoemt het groenboek voorts een aantal gebieden waarop nog mogelijkheden bestaan om de productiviteit, innovatie en zakelijke kansen verder uit te breiden: de groene en digitale transitie kunnen de productiviteitsgroei aanwakkeren. Innovatie kan het efficiënte gebruik van middelen verbeteren, terwijl arbeidsbesparende technologieën de

uitdagingen van een krimpende beroepsbevolking kunnen verlichten. Aan de vraagkant kan de «zilveren economie»⁵ nieuwe werkgelegenheidskansen bieden in sectoren die in de behoefte aan dienstverlening voor ouderen voorzien, op het gebied van hun dagelijkse levensbehoeften, woonvoorzieningen en in de zorg. Nieuwe technologische ontwikkelingen kunnen hierbij worden ingezet. Het kabinet onderschrijft dat bovengenoemde kansen optimaal benut zullen moeten worden. In dit verband wordt er ook op gewezen dat de grote markt die hier open ligt (5,7 biljoen EUR in 2025, schat het groenboek) beter benut kan worden als er bij ouderen ook voldoende welvaart bestaat om van die mogelijkheden gebruik te maken. Goede pensioenvoorzieningen zijn in die zin ook een economisch belang.

Vragen uit het groenboek ten aanzien van dit deelonderwerp

3. Welke innovatieve beleidsmaatregelen ter verbetering van de arbeidsmarktparticipatie, met name van oudere werknemers, zouden nader moeten worden overwogen?

Mogelijke beleidsmaatregelen om de arbeidsmarktparticipatie verder te stimuleren zijn recent in het kader van de voorbereidingen op een volgende kabinetsperiode geïnventariseerd in een specifiek daarop gericht rapport, «Ongekend talent»⁶. Hierin staat de inzet op duurzame inzetbaarheid centraal. Door tijdige investeringen in de duurzame inzetbaarheid kan er voor worden gezorgd dat ouderen, nu en in de toekomst, de juiste vaardigheden verkrijgen en om zo hun kennis en productiviteit op peil te kunnen houden.

Door werkenden en werkzoekenden beter te ondersteunen en te stimuleren, kunnen belemmeringen worden weggenomen en wordt de vraag naar scholing versterkt. Het gaat daarbij niet alleen om financiële ondersteuning, zoals persoonlijke ontwikkelbudgetten, maar ook om informatie, voorlichting en begeleiding. Tevens stelt het rapport dat de rol van werkgevers beter zou kunnen worden benut met extra inzet op leren en ontwikkelen in het mkb en het verruimen van de fiscale behandeling van private individuele leerrekeningen. De rol van werkgevers bij het leren in de praktijk zou ook vergroot kunnen worden. Door het publieke aanbod van scholing voor volwassenen meer te richten op de vraag vanuit werkenden, kunnen werkenden zo gericht mogelijk die scholing te volgen die voor hen nuttig is.

Voor bovenstaande punten is een goede leercultuur een randvoorwaarde. De leercultuur kan versterkt worden via campagnes, ondersteuning, advisering, en meer focus op en inzicht in de bestaande en benodigde vaardigheden van werkenden. De besluitvorming over deze ideeën zal door het volgende kabinet plaatsvinden.

4. Is er behoefte aan meer beleidsmaatregelen en actie op EU-niveau ter ondersteuning van het ondernemerschap onder ouderen? Welke soort steun is op EU-niveau nodig en hoe kunnen we voortbouwen op voorbeelden van succesvolle sociale innovatie op het gebied van mentorschap tussen jonge en oudere ondernemers?

⁵ Het begrip zilveren economie is geïntroduceerd om de economische kanten te benadrukken die de huidige en toekomstige generaties van ouderen bieden, zowel als consument, als werknemer en als oudere ondernemer.

⁶ Zie file:///H:/Downloads/bmh-5-ongekend-talent.pdf

Nederland kent geen specifiek leeftijdgerelateerd beleid voor het stimuleren van ondernemerschap. Het bestaande generieke beleid bedient alle leeftijdsgroepen. Vanuit Nederlandse optiek bestaat er dan ook geen behoefte aan beleidsmaatregelen en actie op EU-niveau ter ondersteuning van ondernemerschap onder ouderen.

5. Hoe kan het EU-beleid minder ontwikkelde regio's en plattelandsgebieden helpen bij het omgaan met de vergrijzing en ontvolking? Hoe kunnen de gebieden in de EU die zich geplaagd zien voor de dubbele uitdaging van ontvolking en vergrijzing beter gebruikmaken van de zilveren economie?

Vergrijzing en bevolkingsdaling zijn demografische opgaven waar we ook in Nederland mee te maken hebben. EU-beleid kan helpen mits het gebiedsgericht is en aansluit bij de ontwikkelingen in de regio, de economische mogelijkheden en regionale kansen. Het is van belang dat de regio zelf (stakeholders) en regio specifieke opgaven centraal staan. We staan hierbij ook een meer integrale benadering voor die vergrijzing en bevolkingsdaling in een breder kader plaatst. Het opnemen van deze thema's in EU-programma's en fondsen helpt onze regio's ook om tot innovatieve en duurzame aanpak te komen met betrekking tot deze thematiek. Het beter gebruik maken van de «zilveren economie» komt deels tot uiting in afspraken die het rijk met regio's heeft in de regio deals en afspraken die gemaakt worden in het kader van «landsdelige» omgevingsagenda's.

4. Nieuwe kansen en uitdagingen na het pensioen

Het groenboek benoemt twee parallele ontwikkelingen die het beeld van de oude dag ten opzichte van het verleden grondig veranderd hebben. Mensen leven langer en gezonder. Dankzij een gezondere levensstijl en de medische vooruitgang zijn veel gepensioneerden fit en kunnen ze langer actief blijven. Tegelijkertijd brengt dit ook uitdagingen met zich mee, met name voor de toereikendheid, betaalbaarheid en duurzaamheid van pensioenstelsels op langere termijn.

Het kabinet onderschrijft dat de grotere mogelijkheden om actief te blijven voor gepensioneerden veel kansen biedt. Het is dan ook zeker gewenst dat vrijwilligerswerk, mantelzorg, delen van kennis en intergenerationeel werk in de toekomst een belangrijker sociale en economische waarde kunnen creëren. Actieve deelname van ouderen aan de samenleving verdient het dan ook bevorderd te worden, zowel ten behoeve van de gepensioneerden zelf, als ook voor de samenleving als geheel. Een deel van de uitdagingen waar de vergrijzende samenleving ons voor stelt, kan door ouderen zelf worden opgevangen. Vrijwilligerswerk kan de solidariteit en samenwerking tussen de generaties bevorderen, waarde creëren en zowel jong als oud ten goede komen op het vlak van kennis, ervaring en eigenwaarde. De mogelijkheden hiertoe verdienen het nader onderzocht te worden. Daarbij past ook een actieve ondersteuning voor ouderen als het gaat om versterking van hun autonomie, de toegang tot publieke diensten en voorzieningen en de digitale wereld. Het kabinet wijst er op dat dit langs verschillende wegen kan geschieden: het vertrouwen maken van ouderen met digitale middelen, het aanbieden van voor ouderen beter toegankelijke tools, maar ook het open houden van niet-digitale communicatie voor die groep ouderen die daaraan behoefte hebben.

Het spreekt voor het kabinet voor zich dat al deze voornemens alleen mogelijk onder de randvoorwaarde van adequate, eerlijke en duurzame pensioenstelsels. Terecht wijst het groenboek op de noodzaak om extra

spaarreserves te creëren. Dat is ook de meest aangewezen weg om het risico van dubbele belasting van de jongere generaties te verminderen. Ook langer werken is belangrijk in dit verband. Nederland heeft de wettelijke pensioenleeftijd gekoppeld aan ontwikkelingen in de levensverwachting, waarbij de pensioenleeftijd wordt verhoogd als de levensverwachting toeneemt. Als de levensverwachting met 1 jaar toeneemt dan wordt de pensioenleeftijd verhoogd met 8 maanden. Het groenboek constateert dat op dit punt nog aanzienlijke verschillen bestaan tussen de lidstaten. Ondanks de verschillen in de mate van vergrijzing lijkt het onvermijdelijk dat uiteindelijk alle lidstaten op dit terrein keuzes zullen moeten maken. Daarbij is langer doorwerken alleen een reële optie, als de arbeid in Europa zodanig wordt ingericht dat mensen ook langer kunnen doorwerken. Daarnaast zullen werkenden goed zicht moeten hebben op hun pensioenverwachtingen, zodat zij tijdig bij kunnen sturen indien daartoe de noodzaak bestaat.

Vragen uit het groenboek ten aanzien van dit deelonderwerp

6. Hoe zouden vrijwilligerswerk van ouderen en intergenerationeel leren beter kunnen worden ondersteund, ook over de grenzen heen, teneinde het delen van kennis en burgerparticipatie te bevorderen? Welke rol zouden een digitaal platform of andere initiatieven op EU-niveau kunnen spelen en op wie moeten dergelijke initiatieven worden gericht? Hoe zouden jongeren in het kader van intergenerationele initiatieven samen met en ten behoeve van ouderen vrijwilligerswerk kunnen verrichten?

Via de maatschappelijke diensttijd (MDT) wordt onder meer ingezet op de verjonging van het vrijwilligersbestand. Jongeren zetten zich vrijwillig in samen met of ten behoeve van ouderen. Dit zijn vaak lokale initiatieven die daar goed werken. Een digitaal Europees platform zou daarom vooral kunnen dienen als inspiratiebron door het tonen van voorbeelden. Een aantal Nederlandse voorbeelden zijn:

- Jong + oud= goud: Bij dit MDT-traject wordt de jongere zes maanden lang coach van een senior in de buurt. De jongere helpt deze senior bij het vergroten van de zelfredzaamheid en het sociale netwerk, om zo de eenzaamheid te verminderen. Tegelijkertijd volgt de jongere een coachingstraject om aan persoonlijke ontwikkeling en groei te werken.
- Old School: Bij de Old-School verzamelt de jongere als een «kennisdetective» informatie. De jongeren oefenen hierbij in het netwerken en in gesprek treden met ouderen en andere jongeren. De ontdekte verhalen presenteert de jongere in een zelfgekozen vorm, zoals een filmpje of een poster.
- Netwerk Oudere Migranten Brabant: Een afspraak maken bij het gemeentehuis, internetbankieren of contact opnemen met de Belastingdienst gebeurt allemaal online. Voor migrantenouderen met beperkte digitale vaardigheden is dit lastig. Tijdens Be Smart geven jongeren een smart-cursus aan migrantenouderen: ze worden wegwijs gemaakt op de laptop, tablet of smartphone. Jongeren starten met een tweedaagse bootcamp waarin ze alles leren over motiveren, enthousiasmeren, omgaan met weerstand en didactische vaardigheden.

7. Welke diensten en randvoorwaarden zouden moeten worden gecreëerd of verbeterd om de autonomie, onafhankelijkheid en rechten van ouderen te waarborgen en hun deelname aan de samenleving mogelijk te maken?

Het Nederlandse beleid in den brede is erop gericht de zelfredzaamheid van zijn burgers zoveel mogelijk te bevorderen, ook als het gaat om oudere personen. Dit ziet ook op verschillende aspecten van het ouder worden, zoals wonen, zorg of sociale voorzieningen. Daarbij kunnen kwetsbare ouderen worden ondersteund door zowel publieke instellingen

(gemeenten, zorginstellingen) als private organisaties. Om te waarborgen dat ouderen kunnen blijven deelnemen aan het maatschappelijk verkeer en kunnen blijven communiceren met de overheid is het voorts van belang dat digitale voorzieningen voor ouderen voldoende toegankelijk zijn. Tegelijkertijd moeten traditionele communicatievormen mogelijk blijven voor ouderen die niet vertrouwd zijn met het digitale verkeer, zoals de «blauwe» envelop van de Belastingdienst en bankafschriften in papieren vorm. Het is belangrijk dat ouderen laagdrempelige toegang hebben tot digitale sociale- en juridische hulpverlening. Daarnaast moet ook hulp in de buurt van een oudere fysiek aanwezig zijn (denk aan Buurthuizen, Juridisch Loket). Ook de hierboven genoemde maatschappelijke diensttijd (MTD) draagt bij aan het verbeteren van de autonomie en onafhankelijkheid van ouderen. Via door jongeren verzorgde activiteiten voor onder andere thuiswondende ouderen, blijven ouderen betrokken bij de samenleving.

In het kader van dit groenboek vraagt het kabinet ook aandacht voor het onderwerp digitale nalatenschap. De digitale nalatenschap omvat alle bezittingen die iemand na zijn overlijden «online» achterlaat, zoals foto's, video's, sociale media accounts, tegoeden op webwinkels, e-mails en andere documenten opgeslagen in de «cloud». In Nederland overlijden jaarlijks ruim 150.000 mensen en vallen dus ook ongeveer even zoveel nalatenschappen open. In de Europese Unie gaat het om ongeveer 5 miljoen mensen. Door de toenemende digitalisering in combinatie met vergrijzing zijn steeds meer ouderen actief op het internet. Vrijwel zonder uitzondering laten zij na hun overlijden digitale sporen na en krijgen nabestaanden te maken met vragen over toegang en beheer van de achtergebleven digitale bezittingen. Met betrekking tot de digitale nalatenschap bestaan in Nederland en ook in veel andere landen van de Europese Unie nog geen specifieke regels over wie eigenaar is van digitale accounts, over de toegang van nabestaanden tot die accounts en over de privacy van de overledene. Vanwege de werking van de interne markt, het vrij verkeer van personen en diensten en het grensoverschrijdende karakter van het internet is het kabinet van oordeel dat een verkenning van dit onderwerp op EU-niveau dient plaats te vinden. Een Europese benadering van dit onderwerp biedt een gelijkwaardig beschermingsniveau voor burgers, zowel voor overledenen en hun privacy als voor nabestaanden en hun eventuele toegang en het beheer van digitale accounts.

8. Hoe kan de EU kwetsbare ouderen ondersteunen die niet in staat zijn hun eigen financiële en persoonlijke belangen te beschermen, met name in grensoverschrijdende situaties?

Nederland onderkent het belang van de bescherming van kwetsbare ouderen en onderschrijft ook dat daaraan vanwege het vrij verkeer van personen, in bepaalde situaties, grensoverschrijdende dimensies kunnen zitten. De EU zou de uitwisseling van kennis en ervaring tussen lidstaten op dit terrein kunnen stimuleren. Een mogelijke wetgevende rol voor de EU of een aansluiting bij een internationaal verdrag ter zake hangt af van de beoordeling van dergelijke situaties en met name of er obstakels bekend zijn. In Nederland kan ter bescherming van kwetsbare volwassenen de rechter worden verzocht om een beschermingsmaatregel in te stellen: curatele, beschermingsbewind of mentorschap. De rechter benoemt een wettelijk vertegenwoordiger (een curator, beschermingsbewindvoerder of mentor) als een meerderjarige persoon vanwege een lichamelijke of geestelijke toestand zijn financiële of andere, persoonlijke belangen niet meer zelf kan overzien. De wettelijk vertegenwoordiger kan vervolgens over de financiën van de betrokken volwassene beschikken en voor hem beslissingen nemen over bijvoorbeeld zijn verzorging of

verpleging. Volwassenen kunnen daarnaast in een levenstestament, buiten de rechter om, bij de notaris alvast zelf iemand aanwijzen die hun financiële en andere, persoonlijke zaken mag regelen als zij bijvoorbeeld als gevolg van ziekte of een ongeval daartoe zelf niet meer in staat zijn. Het is wenselijk dat ouderen een laagdrempelige en betaalbare toegang hebben tot onafhankelijke expertise, bijvoorbeeld van een notaris, als het gaat om het vastleggen van hun wensen in geval van ziekte of een ongeval of van hun uiterste wilsbeschikking in de vorm van een testament. Binnen de huidige rechtspraak in Nederland worden in voorkomende situaties oplossingen gevonden en zijn er binnen het vrije verkeer van personen geen obstakels bekend in de bescherming van kwetsbare volwassenen, die een aanpak in EU-verband nodig maken.

9. Hoe kan de EU de inspanningen ondersteunen van de lidstaten om te zorgen voor eerlijkere socialebeschermingsstelsels voor alle generaties, ongeacht geslacht, leeftijd en inkomen, en daarbij waarborgen dat zij budgettair gezond blijven?

In principe bieden de bestaande Europese sociale en financiële kaders al voldoende

instrumenten om de sociale beschermingsstelsels van de lidstaten budgettair gezond te houden. Aanvullende regels lijken op dit punt niet nodig. Het zijn naar het oordeel van het kabinet met name de lidstaten zelf die hun stelsels zodanig moeten inrichten dat zij naar de toekomst toe schokbestendig zijn.

10. Hoe kunnen de risico's van ouderdomsarmoede worden vermindert en aangepakt?

Naar het oordeel van het kabinet is het risico van ouderdomsarmoede het best te beheersen door ervoor te zorgen dat alle burgers in hun werkende leven voldoende pensioenrechten opbouwen. Voor Nederland geldt dat het risico op ouderdomsarmoede relatief beperkt is, doordat Nederland een breed basispensioen voor alle ingezetenen kent, dat voorkomt dat gepensioneerden beneden het bestaansminimum uitkomen (de AOW). Bij onvoldoende AOW-rechten (wanneer betrokkenen gedurende bepaalde perioden geen ingezetene zijn geweest) wordt er voor gezorgd dat men niet onder het sociale minimum uitkomt. Voor lidstaten waarin een brede verzekering tegen het inkomensrisico bij ouderdom ontbreekt kan het zinvol zijn te onderzoeken waar blinde vlekken in de pensioendekking bestaan, en hoe die op effectieve wijze gedicht kunnen worden.

11. Hoe kunnen we zorgen voor toereikende pensioenen voor degenen (voornamelijk vrouwen) die lange perioden van hun werkzame leven onbetaald werk (vaak zorgtaken) verrichten?

Voor klassieke pensioenregelingen is het uitgangspunt dat rechten worden opgebouwd afhankelijk van loon, betaalde premie en verzekerde periode. Iemand die onbetaald werkt kan dan geen pensioen opbouwen, ook omdat betrokkene geen inkomen heeft dat verzekerd kan worden. Voor zover een land een ouderdomsverzekering kent waarbij men ook zonder inkomen te verwerven pensioenrechten opbouwt, zoals in het Nederlandse basispensioen (de AOW). Binnen de AOW zijn er geen financiële gevolgen van het uitvoeren van zorgtaken. In lidstaten waar dat niet het geval is zou men kunnen overwegen bepaalde specifieke onbetaalde activiteiten toch onder een pensioenregeling te brengen, al zal het in de praktijk moeilijk zijn een goede afbakening van die activiteiten te vinden, en de pensioengrondslag te bepalen. Een andere benadering is dat men er in principe van mag uitgaan dat personen die thans

onbetaalde zorgtaken verrichten toch enige andere inkomstenbron hebben dan eigen arbeid. Dan zou een regeling voor onbetaald werkende gebaseerd kunnen worden op het garanderen van het voortzetten van die inkomensbron na pensionering. Zo hebben bijvoorbeeld in Nederland partners die in het verleden zorgtaken (in de huishouding of mantelzorger) verrichtten, als het gaat om de aanvullende pensioenen veelal aanspraak op een partnerpensioen, indien hun echtgenoot eerder overlijdt.

12. Welke rol zouden aanvullende pensioenen kunnen spelen bij het waarborgen van een toereikend pensioeninkomen? Hoe kan deze vorm van pensioen in de hele EU meer ingang krijgen en wat zou de rol van de EU in dit proces zijn?

Aanvullende pensioenen zijn van belang om te garanderen dat mensen die met pensioen gaan hun welvaart na hun pensionering op peil kunnen houden. Zeker wanneer basispensioenen laag zijn neemt het belang van aanvullende pensioenen toe. De vorm waarin aanvullende pensioenregelingen gegoten kunnen worden zal per lidstaat verschillen. Belangrijk is dat overheden goede randvoorwaarden scheppen om een toereikend pensioeninkomen te bereiken. Ook is daarbij van belang dat het werkenden aantrekkelijk wordt gemaakt om deel te nemen aan aanvullende pensioenen, bijvoorbeeld door fiscale facilitering, om zo voldoende basis te bieden voor een afdoende pensioenregeling. Een ander belangrijk element hierbij is dat de vormgeving van aanvullende pensioenregelingen zodanig is dat die voldoende separaat blijven van bijvoorbeeld de resultaten van de ondernemingen waar de deelnemers werken, en dat gevormde kapitalen uitsluitend ten goede kunnen komen van deelnemers. Pensioen is een zaak van vertrouwen en burgers zullen daaraan alleen deel willen nemen als zij er zeker van kunnen zijn dat hun inleg te zijner tijd ook tot een bijpassende uitkering zal leiden. Het primaat ten aanzien van aanvullende pensioenen ligt bij lidstaten.

5. Voldoen aan de groeiende behoeften van een vergrijzende bevolking

Het groenboek constateert dat ondanks een betere levensverwachting in goede gezondheid de kans op ziekte of een handicap groter wordt naarmate mensen ouder worden, en dat ouderen daardoor kwetsbaar en afhankelijk kunnen worden. Voor ouderen die lijden aan chronische aandoeningen en die behoefte hebben aan ondersteuning pleit het groenboek voor investeringen in kwalitatief hoogwaardige diensten en infrastructuur, innovatie in de gezondheidszorg, en aantrekkelijke arbeidsvoorwaarden om personeelstekorten in de zorg aan te pakken. Dit laatste is ook in Nederland een punt van aandacht. Het groenboek wijst er op dat om het gebrek aan zorgpersoneel aan te pakken, ook grensoverschrijdende mobiliteit van personeel een rol zou kunnen spelen, zeker waar de mogelijkheden tot mantelzorg in de toekomst zullen afnemen. Het kabinet is van mening dat we de optie van het werven van zorgverleners uit derdelanden niet op voorhand kunnen afwijzen. Indien de vraag naar zorgpersoneel in de EU zich zo ontwikkelt dat daaraan binnen de EU niet langer kan worden voldaan, kan de inzet van geschikt personeel uit derdelanden daarbij verlichting brengen. Het kabinet pleit in dit verband voor een goed gestructureerde arbeidsvoorziening. Daarnaast zullen ook de vruchten van sociale en technologische innovatie, zoals e-health, mobiele gezondheid en telezorg, ten volle benut moeten worden. Daarbij moet benadrukt worden dat de technologie in zichzelf niet bijdraagt. Het gaat om het slim integreren in de organisatie van zorg en ondersteuning door werkprocessen daarop aan te passen, zodat de inzet van innovaties mensen en hun formele en informele zorgverleners ondersteunt. Slimme zorg kan zo onder andere bijdragen aan de kwaliteit van leven en tijd

besparen. Zodat met hetzelfde aantal medewerkers, meer mensen geholpen kunnen worden en de behoefte aan zwaardere zorg uitgesteld kan worden. Ondersteuning hierbij vanuit de EU kan dit proces zeker versterken.

Ook op het gebied van mobiliteit, connectiviteit en toegankelijkheid zal meer rekening gehouden moeten worden met de behoeften van ouderen. Dat geldt breed in de publieke voorzieningen, het openbaar vervoer, de stedelijke infrastructuur, huisvesting en specifiek als het gaat om de bereikbaarheid en toegankelijkheid van zorgdiensten. Het kabinet is van mening dat bij investeringen in infrastructuur en huisvesting en de ontwikkeling van perifere landstreken explicieter rekening moet worden gehouden met het vergrijzingsaspect.

Het groenboek brengt al deze ontwikkelingen tezamen in het streven naar een verbetering van het welzijn door intergenerationele solidariteit, en wijst terecht op het belang van een goede sociale mix van leeftijdsgroepen. Leeftijdsafhankelijke bewegingspatronen kunnen nadelige gevolgen hebben voor de intergenerationele cohesie, maar het kabinet is van mening dat gestreefd moeten worden de maatschappelijke samenhang, ook tussen burgers in verschillende levensfasen, zoveel mogelijk in stand te houden. Dat komt iedereen ten goede.

Vragen uit het groenboek ten aanzien van dit deelonderwerp

13. Hoe kan de EU de inspanningen ondersteunen van de lidstaten om ervoor te zorgen dat adequate en betaalbare gezondheidszorg en langdurige zorg ook budgettair en financieel houdbaar zijn?

Terwijl ouder worden zal leiden tot hogere behoeften aan en kosten van zorg, kan dit gedeeltelijk worden gematigd met keuzes in gezondheidszorgbeleid. Zo heeft het inzetten op de gezondheid van ouderen gevolgen voor zowel het arbeidsvermogen als het werk dat de gezondheid beïnvloedt. Immers, oudere mensen die gezond zijn kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan de zorg voor andere ouderen. Daarnaast heeft het verstrekken van mantelzorg door ouderen een domino-effect op de formele arbeidsparticipatie van volwassenen kinderen. Interventies die bijdragen aan het voorkomen of vertragen van ziekte en zorgafhankelijkheid en de gezondheid en activiteiten ondersteunen bij ouderen leeftijden kunnen zodoende bijdragen aan een adequate en betaalbare gezondheidszorg. Omdat gedragsveranderingen ook aanzienlijke gezondheidseffecten kunnen hebben als die veranderingen pas op oudere leeftijd optreden, is het van belang dat nationaal en EU-beleid dat aanmoedigt. Er is bijvoorbeeld goed bewijs dat degenen die op latere leeftijd zijn gestopt met roken langer leven dan degenen die blijven roken. De EU heeft daarnaast een belangrijke instrumentele functie voor gezondheidsbevordering in de vorm van collectieve preventie zoals bijvoorbeeld het normeren van vet, zout en suiker. Omdat dergelijke normen binnen een single market moeilijk te realiseren zijn, zou dit meer in EU verband moeten.

14. Hoe kan de EU de lidstaten ondersteunen bij het aanpakken van gemeenschappelijke uitdagingen op het gebied van langdurige zorg? Welke doelstellingen en maatregelen moeten worden nagestreefd door middel van een EU-beleidskader voor zaken als toegankelijkheid, kwaliteit, betaalbaarheid of arbeidsomstandigheden? Wat verdient aandacht met betrekking tot gebieden met een lage bevolkingsdichtheid?

Gezamenlijke kennisontwikkeling, zowel ten aanzien van systemen van langdurige zorg als van innovatieve methoden/producten voor langdurige zorg, implementatie van ontwikkelde methoden/producten en uitwisseling van kennis en ervaringen kunnen bijdragen leveren aan de houdbaarheid van de langdurige zorg. Dit kan onder meer plaatsvinden binnen het beoogde Horizon Europe partnerschap «Transforming Health & Social Care». Gebieden met een lage bevolkingsdichtheid kunnen in het bijzonder baat hebben bij gerichte inzet van technologische hulpmiddelen.

Daarnaast onderschrijft het kabinet met het Groenboek de noodzaak van een integraal antwoord op de uitdagingen voor de langdurige zorg met betrekking tot kwaliteit, betaalbaarheid en arbeidsomstandigheden. Dit geldt eveneens voor de noodzaak van een integraal antwoord gericht op investeringen in kwaliteit, passende infrastructuur, innovatieve technologie en aantrekkelijk werk. De concrete invulling hangt af van de omstandigheden, systemen en maatregelen die lidstaten kennen. Zeker het aantrekken en behouden van personeel vraagt om maatwerk dat verschilt tussen lidstaten, regio's en zelfs instellingen. Het is vooral aan de lidstaten en relevante stakeholders zoals zorginstellingen en medewerkers om samen aan de slag te gaan. De EU kan lidstaten hierbij ondersteunen, en doet dit ook met analyse, kennisuitwisseling, beleidsrichtsnoeren en financiering.

15. Hoe kunnen ouderen profiteren van de digitalisering van diensten op het gebied van mobiliteit en gezondheid? Hoe kunnen de toegankelijkheid, beschikbaarheid, betaalbaarheid en veiligheid van de verschillende middelen van openbaar vervoer voor ouderen, met name in landelijke en afgelegen gebieden, worden verbeterd?

Diverse factoren dragen eraan bij dat ouderen kunnen profiteren van digitalisering op het gebied van mobiliteit en gezondheid. Een aantal belangrijke aandachtspunten die zijn verkregen uit praktijkervaringen van ouderen en onderzoeken brengen naar voren dat er niet vanuit de digitalisering of technologie moet worden gedacht, maar vanuit de potentiële meerwaarde voor mensen. Aan welk probleem kan de inzet van nieuwe (digitale) diensten voor hen bijdragen? Het vertrekpunt zijn dus de voorkeuren, wensen en het functioneren van (individuele) mensen. Het is goed om onderscheid te maken tussen verschillende type ouderen: van digitaal vaardige tot minder digitaal vaardige ouderen en van ouderen met een vitale tot kwetsbare gezondheid. Ook moet rekening worden gehouden met het sociale netwerk, inclusief formele en informele zorgverleners, en de bredere context zoals leefomgeving. Het is van belang ouderen actief te betrekken bij alle fasen van ontwikkeling, onderzoek, implementatie, gebruik en evaluatie van deze diensten. Daarnaast moet ouderen altijd de keuze worden geboden om deze diensten wel of niet te gebruiken. De geboden oplossingen dienen ook inclusief te zijn, en dus beschikbaar en betaalbaar voor ouderen die er gebruik van willen maken. Tot slot, dienen de oplossingen simpel en aanpasbaar te zijn. Zorgdragen voor maatwerk is van belang om in te kunnen spelen op wisselende persoonlijke voorkeuren, wensen en mogelijkheden.

Door middel van digitalisering wordt voor de (oudere) reizigers inzichtelijk gemaakt wat het mogelijke vervoersaanbod is. Dit betreft informatie zoals over vervoersmogelijkheden zoals bijvoorbeeld: de huurfiets, -auto, -scooter, of de trein, tram, of (water)taxi en combinaties van deze vervoersmogelijkheden. Zo is reizen op maat mogelijk, waarbij ook oudere reizigers een veilige keuze kunnen maken. Verdergaande digitalisering maakt het ook mogelijk om verschillende vervoersvormen beter op elkaar af te stemmen. Denk hierbij aan het doelgroepenvervoer (Valys,

WMO) en het openbaar vervoer. In een aantal regio's is reeds ervaring opgedaan met regiecentrales die door deze reizigersgroep benaderd kunnen worden om de optimale reis te plannen. De apps worden aangepast aan de doelgroepen, hetgeen betekent dat in specifieke gevallen bijvoorbeeld met iconen wordt gewerkt.

Momenteel worden gesprekken gevoerd met belangenbehartigers van mensen met een beperking, decentrale overheden en vervoerders over de vraag hoe de toegankelijkheid van het openbaar vervoer verder verbeterd kan worden. Einddoel hierbij is een toegankelijk openbaar vervoer in 2040, zoals afgesproken in de Contourennota Toekomstbeeld OV 2040. Voorts wordt op dit moment de vernieuwingsagenda Iedereen Onderweg⁷ uitgevoerd. In deze agenda wordt de link gezocht tussen openbaar vervoer en doelgroepenvervoer. In de praktijk zijn er meerdere initiatieven ontwikkeld waar door goede samenwerking met name in afgelegen, landelijke gebieden, mensen gebruik kunnen blijven maken van openbaar gefinancierde vormen van vervoer.

16. Zijn we ons bij onze beeldvorming voldoende bewust van de oorzaken en gevolgen van eenzaamheid? Welke maatregelen zouden kunnen worden genomen om eenzaamheid en sociaal isolement onder ouderen te helpen voorkomen? Welke steun kan de EU bieden?

Internationaal is het bewustzijn groeiende dat eenzaamheid een serieus probleem is, met gevolgen voor de mentale en fysieke gezondheid. In Nederland zijn, met steun van de rijksoverheid, vele landelijke en lokale initiatieven op gang gekomen om de sociale cohesie en de maatschappelijke participatie van onder andere ouderen te vergroten en zo eenzaamheid tegen te gaan. Uitgangspunt daarbij is een aanpak van eenzaamheid op lokaal niveau, waarbij samengewerkt wordt met zoveel mogelijk maatschappelijke en private partners. Daarmee is echter niet alle eenzaamheid te voorkomen. In het ontstaan van eenzaamheid op oudere leeftijd spelen veel factoren een rol, zoals verlieservaringen: verlies van betekenisvolle relaties en rollen, van fysieke en mentale mogelijkheden, van toekomstperspectief. Onderzoek naar deze factoren kan een effectieve aanpak van eenzaamheid bij ouderen bevorderen. De aanpak van eenzaamheid is een verantwoordelijkheid van de lidstaten zelf. De EU zou de uitwisseling van kennis en ervaring tussen lidstaten op dit terrein kunnen stimuleren.

17. Welke rol kunnen multigenerationeel wonen en multigenerationele huisvesting spelen bij stads- en plattelandsplanning waar het gaat om het aanpakken van de uitdagingen van de vergrijzing? Hoe kan daarvan beter gebruik worden gemaakt?

Multigenerationeel wonen komt in Nederland niet vaak voor. In Nederland zien we vooral veel eenpersoonshuishoudens, tweepersoonshuishoudens en gezinnen in plaats van woningen waar men met meerdere generaties samen leeft. Vanuit het kabinet wordt niet actief gestuurd op multigenerationele huisvesting maar wel op de realisatie van voldoende passend woningaanbod voor ouderen. Een Europese benadering van multigenerationeel wonen waar het gaat om het aanpakken van de uitdagingen van vergrijzing is voor de Nederlandse situatie minder van belang. Dit sluit niet uit een uitwisseling van kennis en ervaring tussen lidstaten nuttig kan zijn.

⁷ Kamerstukken 24 170 en 23 645, nr. 191